

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: Słowny włoski znak towarowy „DANIEL & MAYER MADE IN ITALY” (nr 472351) dla towarów należących do klasy 25 oraz niezarejestrowany słowny znak towarowy „DANIEL & MAYER” używany we Włoszech w związku z „produkcją i sprzedażą odzieży i dodatków”

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe uwzględnienie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie i błędne zastosowanie art. 8 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2010 r. — MOL przeciwko Komisji

(Sprawa T-499/10)

(2010/C 346/102)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: adwokat N. Niejahr, F. Carlin, Barrister i adwokat C. van der Meer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w zakresie w jakim nakazuje ona odzyskanie pomocy od skarżącej oraz
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz kosztami skarżącej poniesionymi w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 3553 wersja ostateczna z dnia 9 czerwca 2010 r. uznającej za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc udzieloną przez władze węgierskie na rzecz Hungarian Oil & Gas Plc (zwanej dalej „MOL”) w wyniku porozumienia zawartego pomiędzy MOL i węgierskim państwem, które umożliwia zwolnienie spółki z podwyżki opłaty eksploatacyjnej po zmianie węgierskiej ustawy o górnictwie w styczniu 2008 r. [Pomoc państwa C 1/09 (ex NN 69/08)]. W zaskarżonej decyzji wskazano skarżącą jako beneficjenta zarzucanej pomocy państwa i nakazano Węgrom odzyskanie od skarżącej tejże pomocy wraz z odsetkami.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

Po pierwsze utrzymuje ona, że pozwana naruszyła prawo stwierdzając, iż przedłużenie w 2005 r. zezwoleń na wydobycie przysługujących skarżącej rozpatrywane łącznie z późniejszą

zmianą ustawy o górnictwie w styczniu z 2008 r. stanowią pomoc przyznaną bezprawnie i niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazały odzyskanie od skarżącej owej zarzucanej pomocy państwa wraz z odsetkami. W szczególności skarżąca podnosi, iż pozwana naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE uznając, że:

- porozumienie w sprawie przedłużenia z 2005 r. i zmiana ustawy o górnictwie z 2008 r. stanowią razem jedną pomoc państwa zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE;
- zarzucana pomoc ma charakter selektywny oparty na błędnym stwierdzeniu, że właściwym systemem odniesienia jest raczej system zezwoleń, a nie ustawa o górnictwie;
- zarzucana pomoc przysporzyła skarżącej korzyści pomimo okoliczności, że skarżąca uściśla wyższe opłaty eksploatacyjne i należności od tych, jakie byłyby należne w braku zarzucanej pomocy lub zgodnie ze zmianą ustawy o górnictwie z 2008 r. oraz w każdym razie Węgry działały jako podmiot gospodarczy a przedłużenie porozumienia było uzasadnione względami gospodarczymi;
- zarzucana pomoc stanowiła zakłócenie konkurencji, nawet jeżeli inni uczestnicy rynku nie uiszczali wyższych opłat zgodnie ze zmienioną ustawą o górnictwie.

Po drugie tytułem żądania ewentualnego skarżąca podnosi, iż pozwana naruszyła art. 108 ust. 1 TFUE nie oceniając porozumienia w sprawie przedłużenia (które nie stanowiło pomocy państwa w okresie od jego zawarcia w 2005 r. do zmiany ustawy o górnictwie w 2008 r. i stało się pomocą państwa jedynie w momencie wejścia w życie zmiany ustawy o górnictwie z 2008 r.) zgodnie z przepisami obowiązującymi w stosunku do istniejącej pomocy.

Po trzecie tytułem dalszego żądania ewentualnego w przypadku gdy Sąd stwierdziłby, że omawiany środek stanowi nową pomoc, skarżąca podnosi, iż pozwana naruszyła art. 14 ust. 1 rozporządzenia proceduralnego nakazując odzyskanie, ponieważ odzyskanie kwot od skarżącej narusza uzasadnione oczekiwania skarżącej dotyczące stałości porozumienia dotyczącego przedłużenia i zasadę pewności prawa.

Skarga wniesiona w dniu 19 października 2010 r. — Dorma przeciwko OHIM — Puertas Doorsa (doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS)

(Sprawa T-500/10)

(2010/C 346/103)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dorma GmbH & Co. KG (Ennepetal, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Koch Moreno)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)